

[Birgith Mogensen]

dette dybt alvorlige, verdensomspændende sygdomsområde.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Allerførst vil jeg godt slå fast, at narko-problemet er et socialt problem og ikke et medicinsk problem, som nogle mener, og det kan der være god grund til at slå fast efter at have hørt på en del af ordførerindlæggene her i dag.

Stofmisbrug er ligesom alkoholmisbrug et symptom på store sociale og psykologiske problemer. Problemet er ikke blevet mindre gennem de sidste par år. Antallet af stofmisbrugere antages ganske vist ikke at være steget væsentligt ifølge statistikkerne. Til gengæld er den gruppe stofmisbrugere, der er tale om i dag, betydelig hårdere belastet end den gruppe, vi havde med at gøre for et par år siden. Jeg stiller mig uforstående over for fru Karen Thurøe Hansens bemærkninger om, at dette ikke er tilfældet, men at stofmisbrugerne i dag kommer fra et bredt socialt spektrum.

Denne situation er blevet stærkt forværret af, at det stort set er umuligt at finde arbejde til stofmisbrugere, der er under behandling i dag, at det er enormt vanskeligt at få dem ind i uddannelsessystemet eller opnå den nødvendige revalidering til f. eks. efteruddannelse. Det betyder, at man ofte må skyde en hvid pind efter de resultater, man har opnået gennem behandling, og dermed opgive en egentlig og effektiv behandling, der opbygger et nyt socialt miljø for de tidligere stofmisbrugere.

At den stigende arbejdsløshed er medvirkende til at skabe flere narkomaner på grund af den almene håbløshed, bekræftes i dag i et interview i Ekstra Bladet med læge Iwan Mark fra amtsunhedscenteret i Århus. Denne situation bliver selvfølgelig ikke bedre af, at narkoinstitutionerne i dag ikke er i stand til at behandle mere end en brøkdel af de stofmisbrugere, der er. Justitsministeren omtalte i sit indlæg, at der er 700 pladser i København til et sted mellem 3.000 og 5.000 stofmisbrugere. Det er i sig selv meget lidt. Jeg vil dog tillade mig at betvivle, at tallet overhovedet er så højt. Jeg har i det københavnske system fået oplyst, at tallet nærmere er 400 inklusive akutbehandlingerne. Jeg vil

gerne bede justitsministeren om at kommentere disse tal.

De efterbehandlingsmuligheder, der eksisterer i dag, er ikke tilstrækkelige til, at man kan udføre et ordentligt arbejde og nedbringe antallet af stofmisbrugere. Der mangler desuden akutbehandling for de stofmisbrugere, der hopper fra behandlingen, men som kan samles op igen, uden at man behøver at starte forfra hver gang.

Et andet problem er problemet med gravide kvinder og stofmisbrug. I 1978 fødtes der 50 børn af stofmisbrugere, men der er i øjeblikket kun 5 behandlingspladser til kvinder og børn.

Situationen er alvorlig over hele landet, men der er ingen tvivl om, at nogle af de allerstørste problemer ligger i København. På denne baggrund er det helt og aldeles uforståeligt, at Frederiksberg kommune overvejer at trække sig ud af det samarbejde, der i dag eksisterer med Københavns kommune. Det sker ud fra betragtninger om, at Frederiksberg kommune efter deres egen mening betaler for meget i forhold til det antal narkomaner, der har adresse på Frederiksberg, men det er jo sådan, at mange stofmisbrugere har flyttet deres adresse til Københavns kommune, fordi det var det eneste sted, de kunne komme i behandling. Det er beklageligt, at hr. Albertsen, der jo er formand for socialudvalget på Frederiksberg, ikke er til stede i dag, men jeg håber, han sidder et sted i huset og hører det. Jeg ville gerne have haft ham til at tilkendegive, hvordan hans stilling er til dette problem.

Til trods for at det burde være temmelig klart, at stofmisbrug er et socialt problem, er der stadig væk folk, der slår på stortromme for den såkaldte metadonvedligeholdelse, og vi har i dag bl. a. fået et brev fra læge Freitag. Jeg kan også nævne Sten Hegelers kronik i Politiken, hvor han regner med helt astronomiske tal, der kan spares. Jeg må sige, at det er et meget usagligt grundlag, Sten Hegeler arbejder på.

Det er i det hele taget mildest talt noget af en præstation, at metadonspøgelset stadig væk overlever, og det er der kun én forklaring på. Metadonvedligeholdelse er billig, fordi den ikke indeholder nogen som helst behandling af de sociale årsager til stofmisbrug, men kun beskæftiger sig med langtidsopbevaring. Det svarer fuldstændig til at sæt-